

Пиперът се сѣе, или пѣкъ изниква саморасѣлъ. Той има блѣдо-зеленъ цвѣтъ, който отъ послѣ се прѣобръща въ червеникави зрънца. Когато узрѣжтъ зрънцата, обиратъ ги, както виждате на втората картинка а слѣдъ това ги туржтъ да изсѣхнжтъ на слънце.

Когато зрънцата изсѣхнжтъ, тѣ изгубватъ червеникавия си цвѣтъ и ставатъ сивочерни. Тѣй ги виждаме и ний, когато ги донесѣтъ по насѣ.

Пиперътъ е полезенъ, когато не се употребява въ голѣмо количество; ако се употребява много, той докарва голѣми болки, защото силно дѣйствиува на нервитѣ.

Стѣблото на пиперя дава плодъ както по насѣвиената лоза — слѣдъ три години; то грае отъ 8 до 9 години и послѣ изсѣхнува.

Освѣнъ черния има и други — *бѣль пиперь*. Разликата имъ се състои въ това, че на бѣлия пиперь е паднѣла луспата, когато на черния тя още стои и го покрива.